

Thân trai cũng mỉm cười bén nóc - Nữ ng nói lời vô phôc gập "chỗng"

Thứ nhì ng chuyen chỗng khó khăn,
Miền là khéo nấu, khéo ăn, khéo "món"

"Món" cho tuyệt phôi côn nghê thuật,
Đời hối mình nên rết "ga-lăng",
Khi mà bà xã nấu ăn,
Xét hành, xét tết lăng xăng phô bà.

Canh bún dù là món chát,
Cũng khen rết: "Ngót mát em i!".
Thức ăn dù chỗng muộn xôi,
Cũng gõng cái miếng nuốt trôi cho rết !

Khi tan sỏi, vội nấu i tết mâm,
Dù vội nhà chả a tết cũng hôn,
Khen rết: "Mít chín chỗng hòn,
Thỏm sao mà cõi tâm hòn ngọt ngây !"

Khi thay vỗ mệt mày ơi dứt,
Phùi khôi hài theo “mệt” Văn Chung,
Đang đi bỗng té cái dùn !
Đó cho mệt vỗ sáng trống nỗ cõi.

Khi bỗn trỗn trỗi, nhục mệt,
Đông làm lố, phùi hối, phùi han,
Bứt bà ném sập, chân dang,
Trỗ tài đóm bóp nhieu màn mê ly !

Khi thay vỗ kỗ mi, vỗ mệt,
Phùi ngỗm nhìn rõi giờ gù khen,
Khen rõng: “Nguyệt thòn, hoa ghen,
Dung nhan em rõt “ăn đèn” em ơi !

Khi bỗn muỗn vào nỗi mệt viễn,
Mà túi túin chỗng tiễn bỏ ra,
Nỗi nh rõng: “ Em đớp thết tha,
Sỏi chi cho mệt... cái mà anh yêu !?

Lỗ bè bỗn có kêu đi nhau,
Nỗi a đêm vỗ, bỗn cõi, bỗn la,
Đau đau cũng ráng hờn:
“Lỗ ra anh ngỗi tõi nhà bỗn anh,

Nhỗng men rõu nó hành anh nhõ,
Nhõ thõng em, anh trỗ vỗ đây,
Xin “cõng” đõng có quõy rõy,
Đó cho anh đõc... “trỗ bài” đêm nay!”

Thay vỗ có lai rai tóc ngõa,
Lỗ y nhíp ra, ngõi tõi bên nàng,
Nhõ tõng cõng tóc ngã vàng,
Cho nàng đỡ ngõa, mõi màng mệt nhung...

Võ đi tóm, phai cùng đỉ tóm,
Đó nàng cắn sỏi sỏi, kêu lồng,
Lên xe, phai đón, phai bồng,
Xuống xe, phai ôm, xin đón lồng quên.

Nó u gập chuyễn chặng hén đà tì,
“Tò tí” cùng “em mèi” thím tho,
Cuộc vui bội bát ngọt,
Bà bà bát gập, phai lo giái bát,

Rõng: “Anh trót nhéo say, lỏ dỗi,
Bà ma men khói dại máu dê,
Làng này chặng đáng anh mê,
Nhéng mà không... “ay”, bà chê “cù lòn”.

Em xinh đập bội phồn hòn ơi,
Thôi thì nên hờ xờ cho anh,
Cho anh cưng hởi làm lành,
Chặng còn tái phộm, tấp tành thói hờ !”

“Làng Độc Rõa” vồn dỗi “chiêu thóc”,
Phúc vồn bà tích cưng đêm ngày.
Có chàng thì rứt đao dai,
Có chàng kiêu cưng lồi hay... lòn trò.

Tài súc ơi y đỗi cho vồn khoái,
Muôn thêm “suya” thì phai nôn bà.
Lòng vào thổi đỗi i chúng ta,
Phai theo mưu hờ, các bà mèi mê !

Bồn phong kiêu hay đè bập vồn,
Dân Vũng Tàu đỗi vồn ngồi trên,

Dù rỗng nghĩa thè cũng nên,
Mìn sao bà xã đêc lên non Bé.

Các bé “lái” các ông vặt vặt,
Lái nhieu, bêng lái đã... có râu!
Các ông lõi lõi tui đâu,
Thè nào cũng phai qua cùu... tòng thê.

Thôi thì trót nêng thù phu phai,
“Nâng dĩa” bà là sô m êm !
Góp kinh nghiêm vui anh em:
Vui mình, mình nênh, chê thèm nênh ai !